

t. s. eliot
dutí lidé /
popelační
středa

přeložil martin pokorný

argo

edice angloamerických básníků, sv. 12

t. s. eliot

duť lidé / popeleční středa

Z anglických originálů *The Hollow Men* a *Ash-Wednesday*,
vydaných ve svazku *The Poems of T. S. Eliot. Volume 1.*
Collected and Uncollected Poems nakladatelstvím
Faber & Faber v Londýně roku 2015,
přeložil Martin Pokorný.

Odpovědný redaktor Petr Onufer.

Obálka, grafická úprava a sazba Pavel Růt.

Technický redaktor Milan Dorazil.

Vydalo nakladatelství Argo, Milíčova 13, 130 00

Praha 3, argo@argo.cz, www.argo.cz,

roku 2026 jako svou 6052. publikaci.

Vytiskla tiskárna Protisk.

Vydání třetí, v tomto překladu první.

ISBN 978-80-257-4950-0

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS

sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

tel: 226 519 383, e-mail: odbyt@kosmas.cz, www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit v internetovém knihkupectví

www.kosmas.cz

**edici angloamerických básníků řídí
petr onufer**

THE HOLLOW MEN / ASH-WEDNESDAY

Copyright ©T. S. Eliot – heirs, 2026

All rights reserved.

Published by arrangement

with Kristin Olson Literary Agency s.r.o.

Translation © Martin Pokorný, 2026

Czech edition © Argo, 2026

ISBN 978-80-257-4950-0

dutí lidé

Je mrtvej – pan Kurtz.

duť lidé

Penny za starého Guye

i

My jsme lidé dutí,
lidé uvnitř vycpaní,
navzájem se podpíráme,
slámu – ach žel! – v hlavičkách.
Když seschlými hlásky
si mezi sebou šepkáme,
tiché jsou a beze smyslu,
jako když fouká suchou travou
nebo krysy ťapou po střepech
tu v našem suchém sklepení.

Figura bez tvaru, bez barvy silueta,
chromá síla, gesto bez pohybu;

ti, kdo s přímým hledem přešli
do druhého království smrti, pamatují nás
ne jako zatracence-násilníky,
ale – leda – jako
ty duté,
ty vycpané.

ii

Ty oči, před kterými ve snech ucukávám,
se v snovém království smrti
nikde nezjevují:
tam jsou oči svitem
slunce na prasklém sloupu,
strom se houpe
a hlasy jsou
ve zpěvu větru
vzdálenější, velebnější
než hasnoucí hvězda.

Chci nebýt o nic blíž
v snovém království smrti
a navléknout si též
ty důmyslné masky,
krysí chlupy, vraní kožku, hole křížem
a na louce
chci počínat si stejně jako vítr,
ne blíž –

tak nedojde na setkání
v království šera
s očima, před nimiž ucukávám ve snech.

iii

Zde je mrtvá půda,
země kaktusů,
kde z kamení vyrůstají
modly a k těm prosebně se
natahuje umrlcova ruka
pod mžiky hasnoucí hvězdy.

Je to taky takovéhle
v tom druhém království smrti,
probouzet se sami
v tu hodinu, kdy nás
rozechvívá něha a
na rtech k polibku
se tvoří modlitba ke kusu kamene.